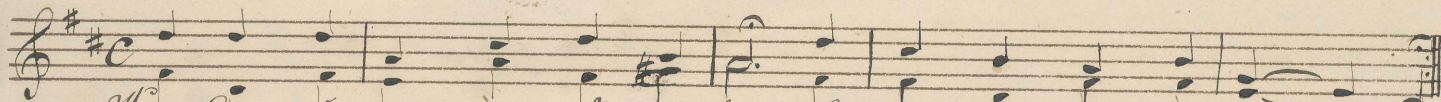
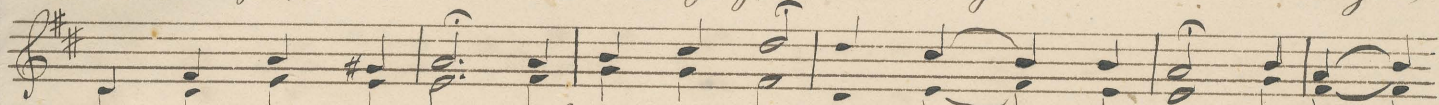

Gertrud Hallström
18³/₉ 13.

N:1. Psalm 56.

Vår Gud är oss en våldig borg, Han är vår sköld och vår-ja,
Han hjälper oss af nöd och sorg, Som vill oss här be-svär-ja,

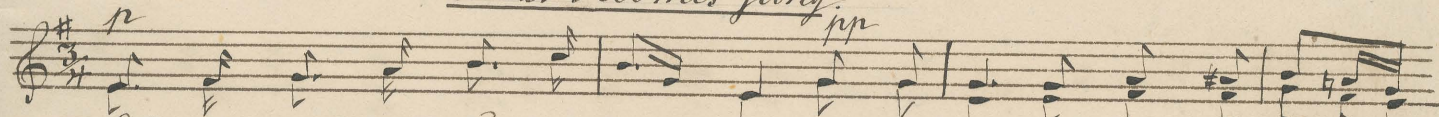

Vår fi-en-de bättskr oss ja hätsk, På måkt el-ter list Kläpver han

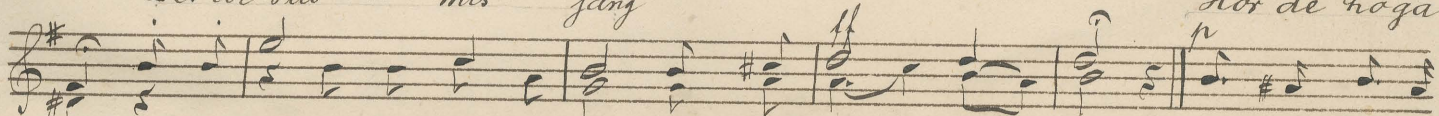

ej brist; På jor-den är ic-ke hans li-ke.

N:2. Suomis fäng.

Hör hur herrligt fängen skallar Mellan Väinas ru-nor hal-
Det är Suo- - - mis fäng Hör de höga

lar: Det är Suomisfäng Det är Suo- - - mis fäng
furor su- - - sa; Hör de djupa strömmar bru- - - sa:

Hör de höga furor fu- - - - sa; Hör de dju- - - pa ström- -

Suo --- mis

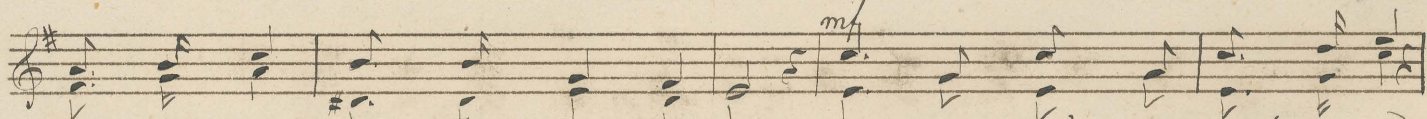
mar: Det är Suomis fäng! Det det är Suo --- mis fäng!

Andantino.

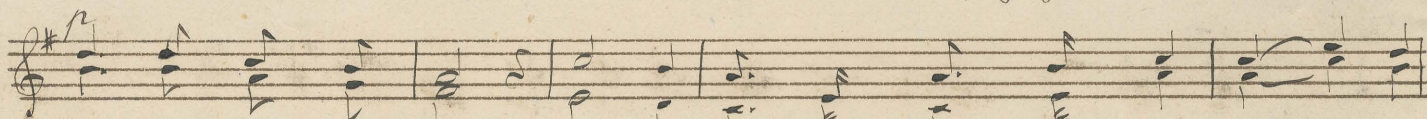
N° 3. Höstvisa.

Sjungen foglar ut i skog, Medan grönt det är; Ack, den höstvänd

kommer nog, Som det allt förtär: En gång jag jg glädjen gå

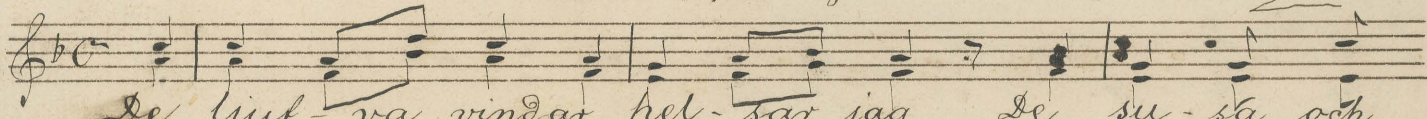

Rundt kring berg och dal, Ej din sorg förstod jag då Fromma

näk - - fer - god Frommanakter gal. Farväl! Farväl!

N° 4. Vårforhöjning.

De ljuf va vindar hel - sar jag De su - sa och

spela natt och dag Det knoppjas i skö- na lundar Det

knoppjas i skö- na lundar; O blom- strens doft, vå

rens röst O blom- strens doft vå- rens röst, ej fuktar

mer mitt quäf- da bröst: en ljus, en herrlig vår en herrlig vår, nu

s- t- u- n- dar. Nº 5. Afsked.

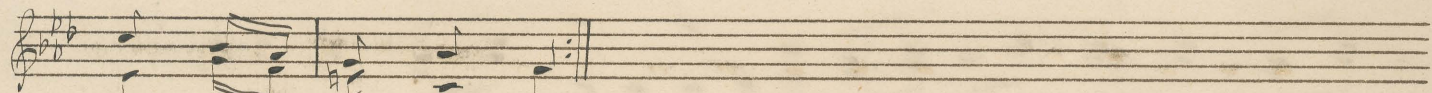
Stilla af- ton vin- dars jas Florsur dju- pa

dalar Snart, jag fan- da stjernors ljus Upp i him-

lens salar En-jamnu blott Trasten talår ljus i

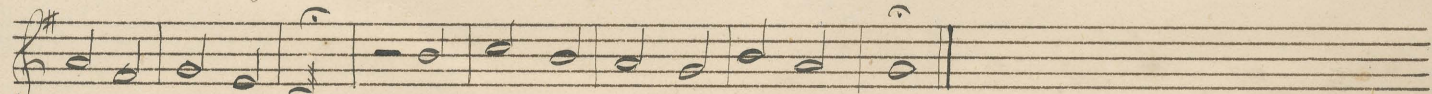

af-ton vindars ljus.

N° 6. Morgon - eller Afton - Psalm.

När jag om morgon tidt uppstår, Om afton och till hvila går, Min ögon,

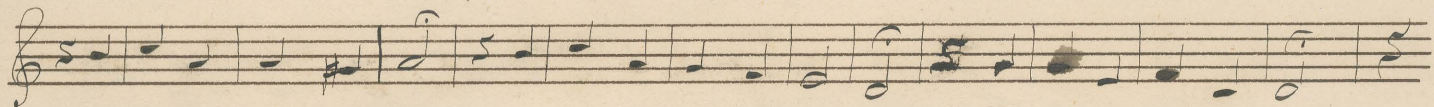

Herre, till dig se, Du värdes mig din nåd bete!

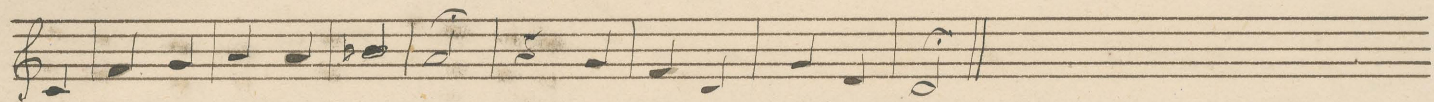
Den 121. Konung Davids psalm.

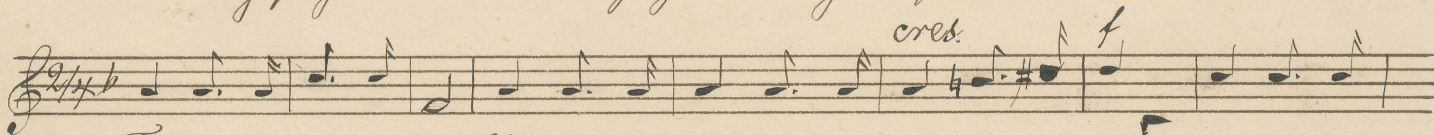
Jag lyfter mina händer Upp till Gudsborg och hus från den Han Hjälpen fänder,

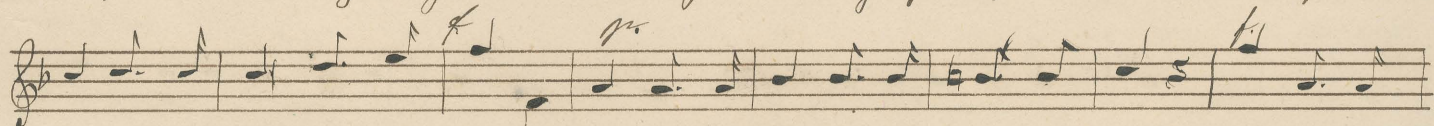
Och sprickar ut ditt ljus Herren mig hjälp bejakar Som jord och himmel gjort:

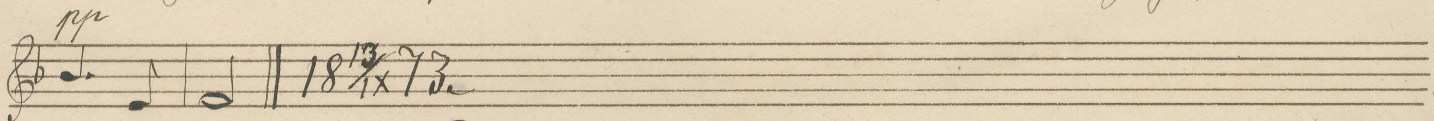
Min bön Han ej försakar Men skyddar mig allt fort.

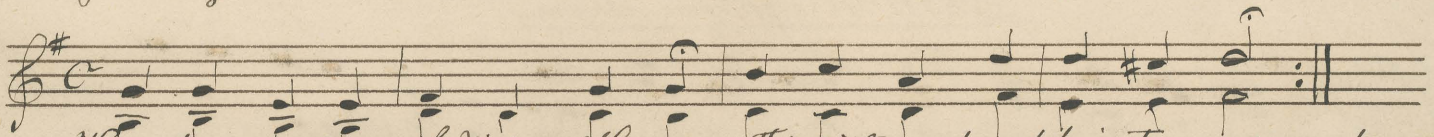
Fader vi bedje Dig! Värdes till oss din välfignelse dela Herre för-

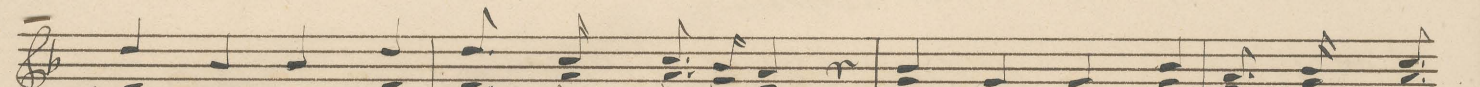
lat hvad få ofta vi fela! Rena från fruktan och skuld vår fjig! Fader vi

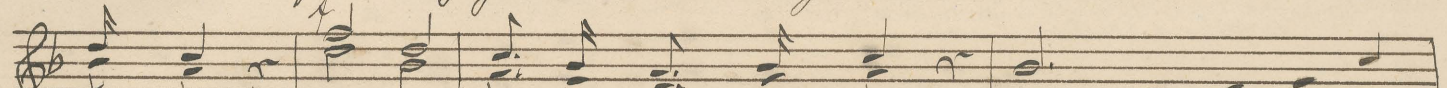
bedje Dig! Ps. 84.

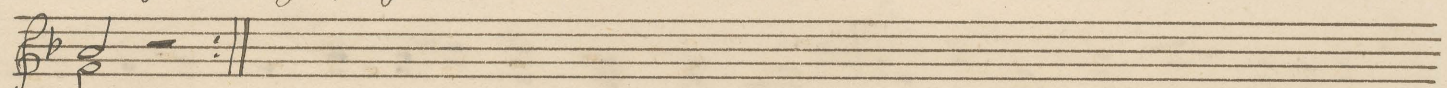
He-la världen fröjdens Herran, Tidigt och af hjertans grund;
Kommer ifrån lofter fjerran, som stan hans förbund.

mf Klippan är hans hårda hufvudgård Långkamra - ten är det go-
Svärdet of - ta jag till barmen trycket det i drömmen som min ma-

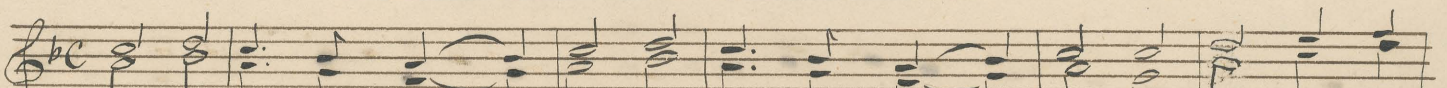

da svärd Krigarn hvilat sig i skog Hvilar sig ofta
ha tyckt Ljuflig dröm hos honom är li - - - - - ka

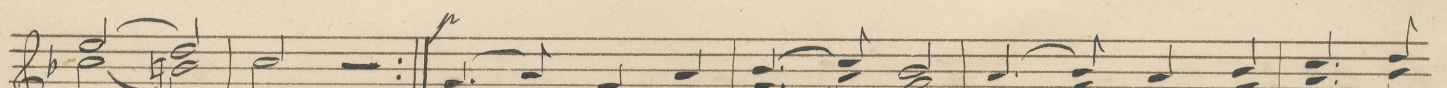

no.
no.

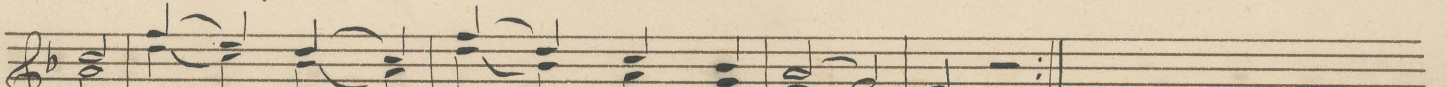
N° 12. Hvad tid som helst.

O du sali - - ga O du heliga - - jordens fröjdfulla

hög tids - dag Å - ra för Herran! Nä - ra och fjer -

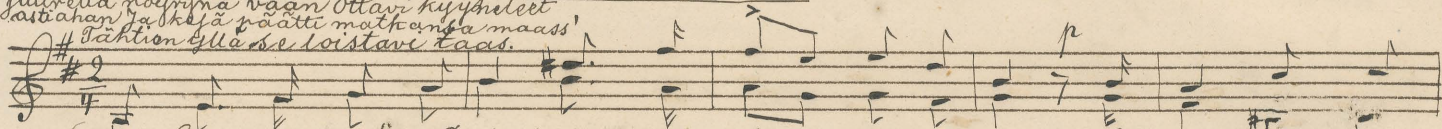

ran Änglar förkunnna Guds välbehag.

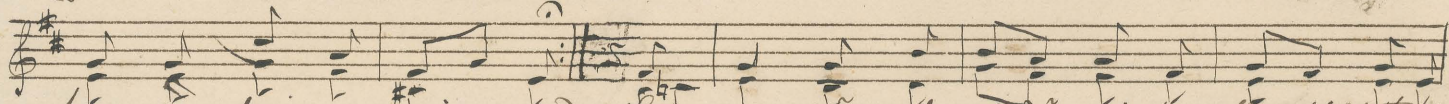
N° 73. Syksy.

71. Syksy on tullut ja myrskyilee Joutsen ja pääsky jo pois pa-
henke. Kyyhka on väijynyt sammalehen kättilöt ne kaatuvat lois-
kuttaen Ahti kantelens kaikua juo Luomotar vihreät hiuksensa luo.

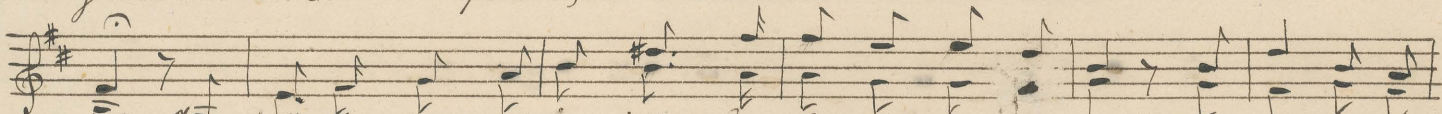
72. Päivä on sammunut, maa nimenee
kurvies vuoretta vietaalee Lähdet sen
suurella nöyrinä vaan Ottavi kyyhelöt
sataahan ja kaja päätti matkansa maass!
N° 14. Suomi.
Tähtien yllä se loistavi taas.

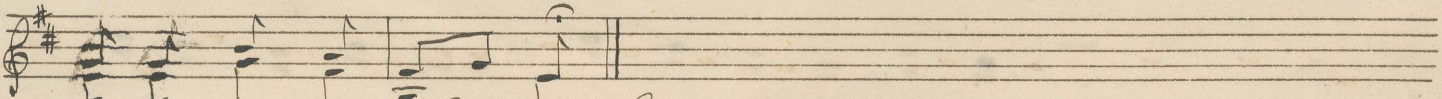
O Suo-^o -^o -^o mi sä kaunis sä - i - - hana-maa! Sä olet miel-
{ ja vaikkain loin oli - - si kuinka kaukana Niin Suome - a -

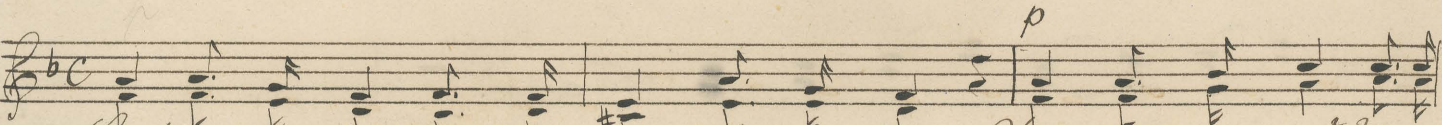
le su-^o -^o loinen si - nä Suo-^o -^o mesjä el -^o -^o laa jee ~~kuolla~~ tähdon
sydämmeni kaipaa

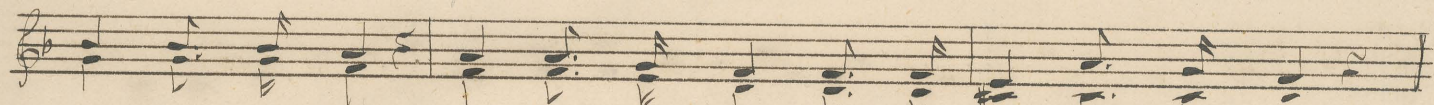
mä I -^o -^o loi -^o -^o nen ja raitis on Suomen elä -^o -^o mä On onnea

kai -^o -^o kil -^o -^o le täällä. Syys-laulu.

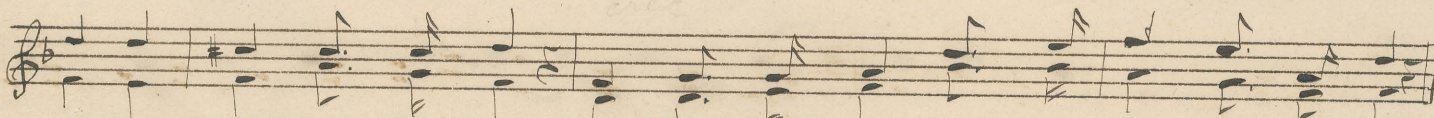
Syksy on tullut ja myrskyee -^o -^o lee Joutsen ja pääskyjo

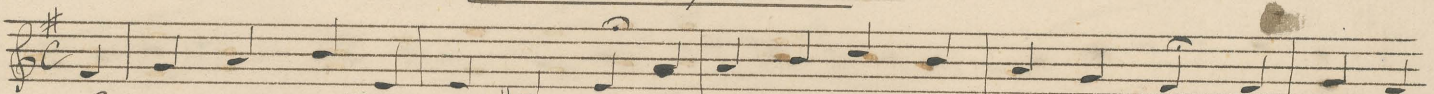
p
pois pakenee Kukka on vaipunut sammalehen

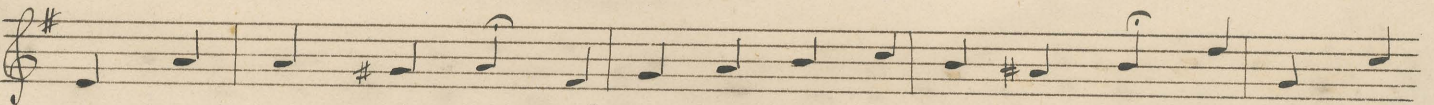
p
Salto se kie-huvi lois-kutta--en Ahtikan-

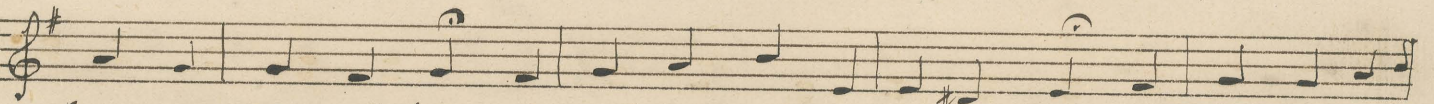
telens kaiku a suo Luonnotar vihre-ät huiksensa luo.
Advents-psalm!

Gör porten hög gör dörren bred Af ödmjukhet böj dig djupt ned Mot Herran

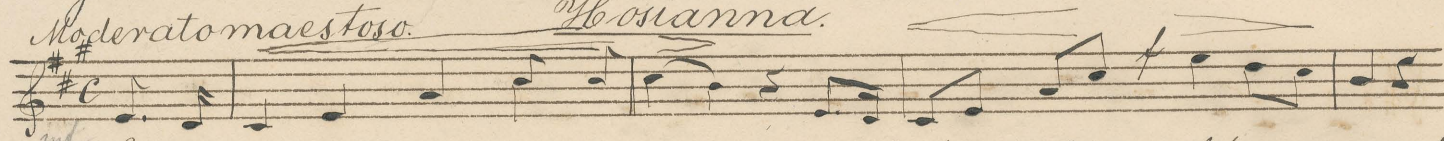
Je-sum, din Gud kär, som nu fin ro hos dig begär Kom snart, kom

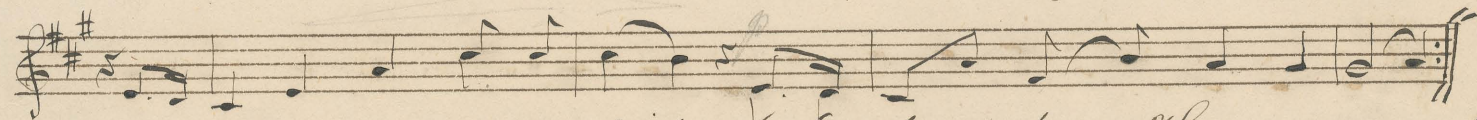
snart stäm in med fröjd Att höras må i himmels höjd Dig vare pris, o

Jesu kär! Som komma vill och blifva när.
Moderato maestoso. Hosianna.

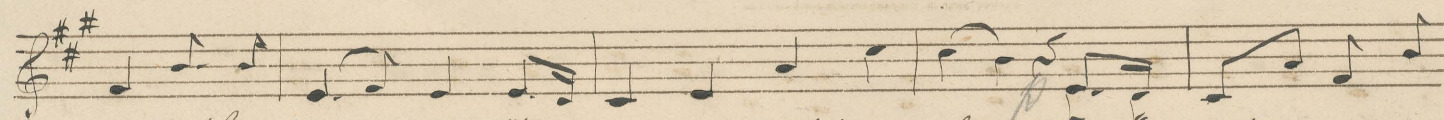
mf Hosi-anna Daavidin Poika, Kii-tet-ty olkoon se!

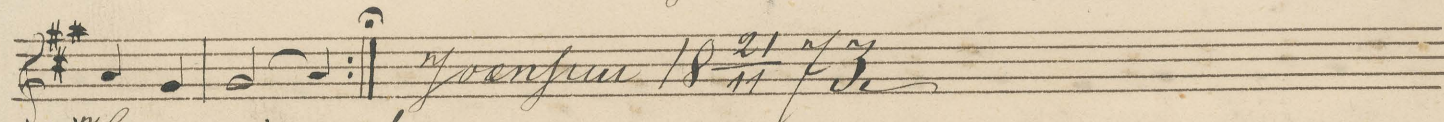
Kiitetty Daavidin Poika, joka tu-kee Herran nimeen!

Hosian--na, korkeu--des-ga, Hosian--

na! Hosianna! Kiitetty olkoon se, joka tu-kee

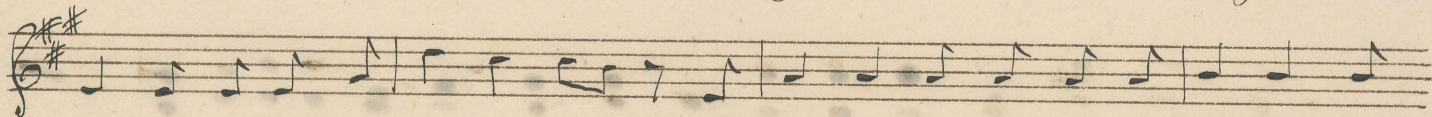
Herran nimeen!

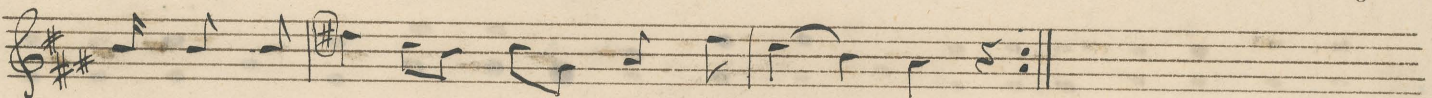
Är ra vare Gud i höjdene och frid på jordene och frid på jorde-

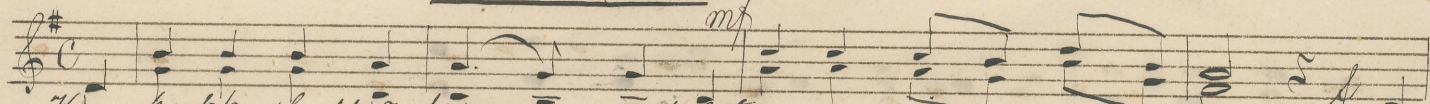
ne. Menniskomen engod vilja Är ra vare Gud Ä-

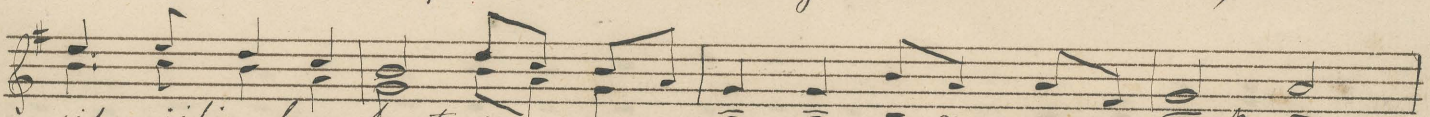
ra vare Gud i höjdene och frid på jordene och frid på jor-

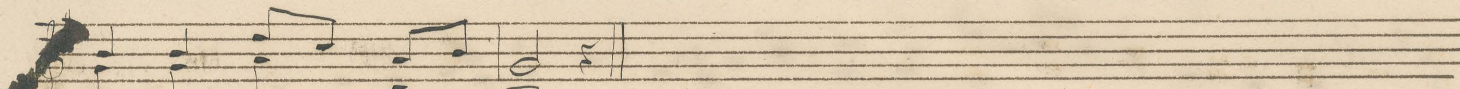
dene och menniskomen engod vilja.
Neidelle.

Kun kukka hellä hära - - myt dot armas im - pyi - näin! Ma
On kuin käet päälles pannen A - noisin Herrat - ta, Är =

silmii kun kat - son saa suru syömmee päin, saa
maani ain'ett' oi - sit noin hellä kempukka, Noin.

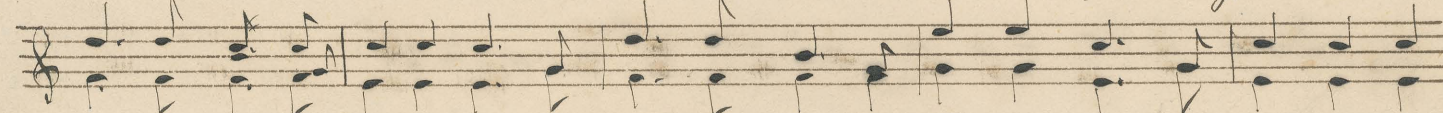
suru syömme-käin.
hellä hempukka. Den rätta prydnaden.

Hur' dum du är som tycker om Dig själv att du är fin och grann!

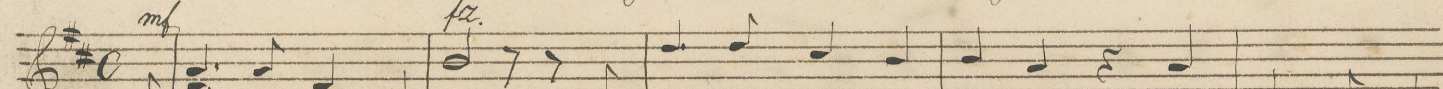
Den ull du, bär från fåret kom Och silkesmasken filket framman Tul-

panen, rosen, fjärilen Langt grannare än du se ut och din som de-

ras dragt, min vän, Dock blifver stoft och mull till flut.

Det er et yndigt Land Det staaer med brede Bøge Naer saltten

f *p*
ster-strand naer salten Øster-strand Det bugter sig i Backe

ff *mf.*
Sal Det hedder gamle Danmark Og det er Freias Sal Ja det

är Freias Sal Wandringslust.
Raskt, i marschtakt.

f
Att vandra är min högsta fröjd, att vandra är min högsta fröjd

att van-dra Den säger just till ingenting som ej fått lust att

vandra kring som ej fått lust att vandra kring att vandra att vandra att vandra kring

Waldflöckchen und Lärchenlied.

Waldflöckchen wüchset in dem Hohl, das klingelt so hell und frei: so kommt zum Rhi-

gen allzumal ihr liebste Lärchenlied so kommt zum Rhi-

gen allzumal ihr liebste Lärchenlied.

I skog I skog I skog I skog I grün och lummig skog I skog I skog bor

glädje mig Bor glädje mig I skog bor glädje mig I skog bor

glädje mig Så glädt klinger fangen så ren och klar Så glädt klinger fan-

gen jä ren och klav Och bergen deraf gifva åter svar Och

bergen deraf gifva åter- svar Trara trara Tra - ra

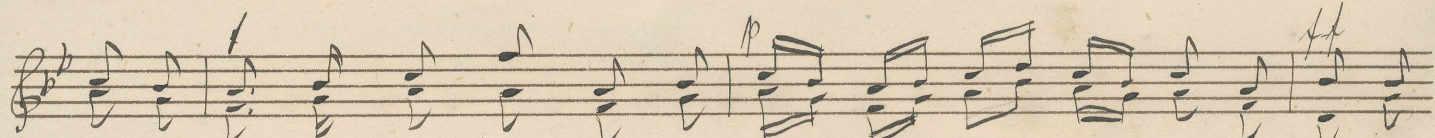
trara trara trara trara Trara trara trara. 18 $\frac{2}{4}$ 74.

Kevät-yhtiön polska.

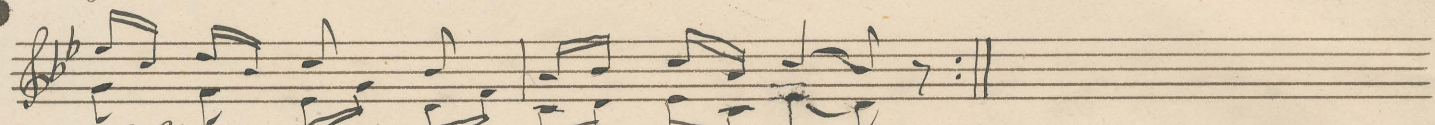
Terve tultu- anne, pik- ku linnut tänne! Unhottanut

teitää. Ei oo ys- tä- vännä, Terve, ter- ve tultu-

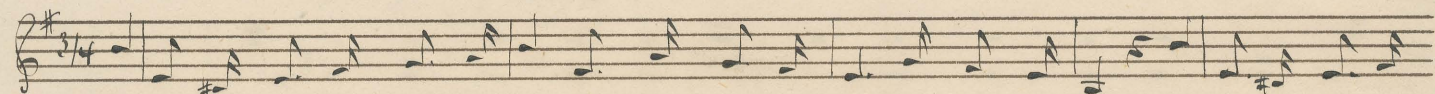
-an- ne taas! Terve peipponen jä, luskujen liirui-

neji, Terve kiuru kiltti, kie-let-tä-ji meji. Terve

paasky-nen-kin pa-ki-naas.

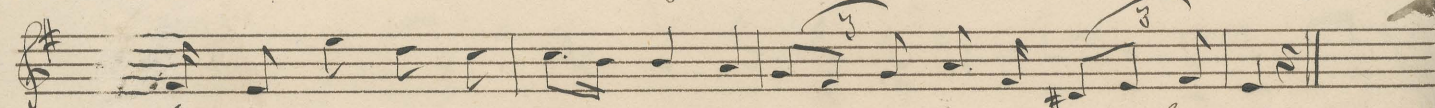
På nattlig strand vid fjall och bölja Min gamla hydda enstij far; Dets fot de vreda

vågor skälja Och skummet upp mot rutan far Fast åskan tjungar stormen tjuter

i den e-vi-ges be-skydd-sy
Jag flumrar lugrt i halmtäckt skydd Sy aftonbönen inne-flu-ter Mig af

tonbö- nen inne- fluter Mig i den e-vi- ges beskydd.